
Pałacy problem

Palestra 32/10(370), 90

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cia wskazanego wyżej celu jest inny środek zapobiegawczy (art. 225 k.p.k.).

Dla zastosowania tymczasowego aresztowania istnieć musi ponadto co najmniej jedna z przesłanek określonych w art. 217 § 1 k.p.k.. Konieczna jest rozważa w ocenie zaistnienia tych przesłanek. Z uwagi na znaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu można zastosować tymczasowe aresztowanie podejrzanego tylko wtedy, gdy zachodzą uzasadnione podstawy do przewidywania, że sąd wymierzy mu w przyszłości karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Jeżeli w dalszym toku postępowania podstawy do takiego przewidywania odpadną albo też ustaną inne przyczyny tymczasowego aresztowania, należy je niezwłocznie uchylić lub zmienić na środek łagodniejszy (art. 213 k.p.k.).

Ważne miejsce w praktyce tymczasowych aresztowań odgrywać muszą względy humanitarne określone w art. 218 k.p.k., oczywiście przy pełnym zachowaniu realizmu.

Podkreślam raz jeszcze te znane zasady i raz jeszcze zwracam się do wszystkich prokuratorów o ich skrupulatne przestrzeganie, powodowany przekonaniem o wyjątkowej doniosłości tej sprawy z punktu widzenia praworządności i ochrony praw obywatelskich.

Równie doniosła jest sprawa skrupulatnego przestrzegania zasad dotyczących przedłużania tymczasowych aresztowań. Obowiązek zapewnienia szybkości postępowania przygotowawczego ma szczególnie ważne odniesienie do spraw, w których zastosowano tymczasowe aresztowanie. Pełna koncentracja czynności przed i bezpośrednio po zastosowaniu tymczasowego aresztowania, w tym także jak najwcześniejsze, w razie potrzeby, powoływanie biegłych, powinny eliminować potrzebę przedłużenia tymczasowego aresztowania ponad okres trzech miesięcy. Zwracam się do wszystkich prokuratorów o zapewnienie takiego właśnie przebiegu postępowań przygotowawczych, w których zastosowano tymczasowe aresztowanie. Przedłużenie takie może, zgodnie z art. 222 § 2 k.p.k., nastąpić w razie potrzeby spowodowanej wyłącznie szczególnymi okolicznościami sprawy. Zobowiązuję prokuratorów wojewódzkich do zaostrzenia związanych z tym kryteriów ocennych. Zwłaszcza wnioski do sądów wojewódzkich o przedłużenie tymczasowego aresztowania na okres powyżej sześciu miesięcy powinny należeć do koniecznych tylko wyjątków.

Proszę Towarzyszy Prokuratorów Wojewódzkich i Rejonowych o zapewnienie odpowiedniego nadzoru służbowego nad realizacją powyższych wskazań.

PROKURATOR GENERALNY
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Józef Żyta